

Glasnik Svetog Jurja

*List župe Sv. Juraj u Trnju
godina I. (2004.), br. 4 (4)*

**- POSVEĆENJE KAPELE
BDM KRALJICE
U D. PUSTAKOVCU**

**- BLAGOSLOV
OBNOVLJENE KAPELE
U ČEHOVCU**

Na Tvoju riječ, Kapetane!

Zaveslaj

Na pučinu mora,

Na duboko.

Na drugu stranu

Lađe

Baci

Mreže svoje,

Na moju riječ....,

Prazna noć bila je varka.

U osvitu zore,

Sunca i dana,

U daru mome

Nestaje mraka

I straha.

Zaveslaj,

Zaveslaj...

Veslamo evo

Kako si rekao:

S veslima

U rukama

U ruci Tvojoj,

Kapetane!

Na Tvojoj strani sve su

strane svijeta

I dubine mora,

I odrazi neba.

Na pučini Tvojoj

I sebe smo sreli.

Bacamo mreže

Na Tvoju riječ,

Rabi,

Kapetane!

I punimo se,

Evo,

Izobiljem života.

† Ante Ivas

SADRŽAJ

Uvodna riječ

(3)

Posvećenje kapele u Donjem Pustakovcu

(4,5,6)

Blagoslov kapele u Čehovcu

(7)

Sveti Rok

(8)

BMD Kraljica

(9,10)

Život je lijep

(11)

Sakramenti u župi

(12,13)

Stvari, gotovo uvijek, nisu onakve kakve

izgledaju.

(14)

Vrijeme je...

(15)

Mi smo trojica, vi ste trojica

(16)

50 godina vjernosti u bračnom životu i

33 godine vjernosti zvonarskom pozivu

(17)

Susret mladih u Šibeniku

(18)

SKAD u Mariazellu

(19)

Modrave

(20)

Statistike

(21,22)

Noa modernog doba

(23)

LIST UREĐUJU: mladi župe Sveti Juraj
u Trnju.

Kontakt telefon:

Župni ured: 628-011

Dragi Župljani!

Pružamo vam u ruke novi broj našeg glasnika. Možda ste se već upitali zašto se

tako dugo čeka, no kada je i čovjeku kroz ljeto potreban odmor, potrebno je i vrijednim rukama koji se istinski trude da bi ga uvijek sa najboljim temama osvježili. Kao što je sunce potrebno da bi život postojao na zemlji, da bi svako drvo, svaki cvijet i svaka travka mogli živjeti i razvijati se u svojoj ljepoti, tako

je i čovjeku potreban Bog kao svjetlost, ljubav i istina, da bi zaista ostvario svoje biće na slici i priliku Božju. Od zadnjeg glasnika pa do danas u našoj župi su se dogodile velike vjerske i građevinske stvari koje će pokušati naši autori lista barem djelomično obraditi pa da to ostane svima nama na uspomenu i vječnost.

No, ne samo to, već možete pročitati i druge teme i aktualnosti koje će vam pomoći da se obnovite u duhu i u tijelu. Cilj nam je da ga dobro pospremimo, nakon što ga pročitate i proučite, te tako budućim generacijama ostavite spomen svega onoga što se u ovo vrijeme događalo, a što je zapisano i u povijest naše župe. Da vas dugo ne zamaram sa mislima i frazama već uz Božju pomoć krenite dalje u čitanju. Sve skupa vas Bog blagoslovio.

Vaš župnik

VELIKO SLAVLJE U DONJEM PUSTAKOVCU

Pustakovec je dobio kapelu i više nije pusto selo što bi se iz naziva sela moglo zaključiti. Tim je riječima msgr. Marko Culej biskup Varaždinski, predvodivši svečanu koncelebriranu svetu misu posvećenja **KAPELE BLAŽENE DJEVICE**

MARIJE KRALJICE, istaknuo značenje crkvenog objekta za jedno naselje. Dodavši i to da ova crkva sagrađena **BLAŽENOJ MARIJI KRALJICI** u čast ne bude samo ukras Pustakovca, nego neka ova crkva bude i poziv da svi stanovnici ovoga sela štujući i slaveći Mariju, pokušaju nju slijediti u ljubavi prema njezinom sinu Isusu Kristu.

Da je slijede i tamo gdje se život rađa, gdje se ljudi vesele i gdje ljudi plaču. Uz

Biskupa svetu misu služili su domaći župnik Darko Kelemenčić, domaći sinovi župe Sveti Juraj u Trnju Mijo Horvat, Mladen Sinković, Ivica Horvat, Pater Ljudevit Jeđud, te donjomeđimurski dekan Antun Hobljaj župnik župe Prelog, Pavao Markač iz župe Sveta Marija, župnik župe Draškovec Ivan Cirković i svećenik koji mijenja župnika u Goričanu.

Svečanijem štihu misnog slavlja bitno su doprinijeli crkveni zbor župe Sveti Juraj u Trnju pod ravnanjem Vladimira Sinkovića, Zrinska Garda iz Čakovca, tamburaški sastav Pustakovski Biseri, čitači Lidiya Kramar, Jurica Kos, Goran Novak i Igor Ivković te Puhački orkestar općine D. Kraljevec koji je završio misu pozdravom

domovini Hrvatskoj «Lijepom našom». Kapela je veličine 15 x 7.5 m i posebno je krase vitraji, oslikana stakla i slike akademskog slikara Vladimira Meglića iz Zagreba rođenog svega nekoliko metara od kapele.

Kapela je locirana uz cestu Goričan - Čakovec u samom središtu sela, na mjestu

gdje

je nekada bila velika voda SRATKA i mala kapela, mjestu koje većini Pustakovčana

izvlači sjećanje na mladost.

Nakon svete mise i svečanog ručka održana je prigodna kulturno umjetnička priredba

uz nastup raznih sekcija općine D. Kraljevec mažoretkinja, folklorša, tamburaša i Pustakovskih Bisera. Stjepan Kramar u ime Mjesnog odbora D. Pustakovec i Mladen Čonka u ime općine Donji Kraljevec zaželjeli su dobrodošlicu i izrekli zahvalu svim gostima i donatorima. Po prigodnoj recitaciji Marije Hatlak «PUSTAKOVSKA KAPELA» u izvedbi sestre Leonarde načelnik Općine Mladen Čonka uručio je ključeve kapele župniku Darku Kelemeniću sa zahvalom njemu i

Crkvenom odboru na svekolikoj pomoći u izgradnji kapele. Potom je takvu zahvalu s prigodnim poklonom (bakrorezom kapele djelo Šavore iz Goričana) izrekao i uručio biskupu Marku Culeju. Biskup je izrekao svoju zahvalu ponajprije Odboru za izgradnju Crkve u sastavu Mladen Čonka, Darko Kelemenić, Stjepan Kramar, Ivan Sinković, Branko Vadlja, Franjo Srnec i Vladimir Ivković, a potom i svim donatorima koju su svojim radom, idejama i novcem pomogli izgraditi ovu kapelu čiji dan blagoslova je najveći događaj u povijesti D. Pustakovca.

Uz zahvalu izrečena je i zamolba donatorima da nastave sa donacijama do potpunog unutrašnjeg uređenja s porukom «BOG VOLI VESELA DAROV-

ATELJA»

Prekrasno je bilo vidjeti mnoštvo vjernika na misnom slavlju kao i zajednički svečani proštenjski ručak većeg dijela stanovnika mjesta i njihove rodbine, na jednom mjestu, sa osmjehom na licu. Možda je već to prvi znak Marijine zaštite.

Slike s posvećenja nove kapele u Donjem Pustakovcu

Proštenje i blagoslov u Čehovcu

Na kartaju ove svete Mise htio bih se zahvaliti Dobrome Bogu koji nas ovdje okupio da smo mogli slaviti ova sveta otajstva. Neka nas prati i zagovor Svetoga Roka zaštitnika ovoga mjesta i ove Kapele, Crkve. Iskrena hvala Oče biskupe na predivnim mislima koje ste izrekli pred svima nama i dali poticaj da i mi činimo tako. Mnogo puta znate reći Crkva je dom gdje smo svi mi doma kog svojeg nebeskog Oca, pa želim u ime svih mještana, župljana da uvijek ostanemo u Vašem dobrom Očinskom srcu, vašim molitvama. Zahvaljujem se braći svećenicima preč. Antunu Hoblaju, Ljudevitu Jeđudu, Mladenu Sinkoviću koji s nama dijele radost ovoga dana. Zahvalio bih se onima bez koji možda ne bi bilo takvog današnjeg lijepog dana u Gospodinu, onima koji su svoje znanje, ljubav, spremnost na žrtvu i materijalno odricanje satkali o ovu Kapelu Svetoga Roka.

U prvom redu mjesnom od-podinom Dragom Švenda koji a to je i Bogu drago kada vlada uz istinsko zalaganje gospo-nastojanje za brigu o Čehovcu dobrima.

Za tu priliku gospodin Drago propovjedaonicu iz koje će Riječ. Gradu Prelogu na čelu zaboravljaju da grad bez crkve, u pozitivnom smislu riječi. koji su sa suzama radosnicama koji su i materijalno darivali sve to na pošten način završi.

boru Čehovca Na čelu sa gos-su radili složno kao jedan tim sloga. Moram naglasiti da dina Drage Švenda i njegovo dragi Bog mora nagraditi svoji

je poklonio ovu prekrasnu-se nadalje navješćivati Božja sa gradonačelnikom koji ne mjesta molitve ne može o stati Dragim mještanima Čehovca dočekali ovu obnovu, onima i koji će još darivati da se Gospodinu Valentu Blažeka i

Željku Poredušu koji su na istinski način ugradili sebe u ovo sveto zdanje. Odboru za održavanje Humanitarnog koncerta iz koje je sav prihod išao u svrhu obnove ove kapele, na čelu sa domaćim umjetnikom i pjevačem Mirkom Švenda, po našem Žigom koji je rado prihvatio da svoj glas i pjesmu ugradi u Crkvu. Tu zahvaljujem i svim sponzorima koji su na bilo koji način doprinijeli u održavanju ove humanitarne geste. Zahvaljujem se i izvođaču radova gospodinu Miljenku Fileš i njegovoj firmi Color Centar, inače našem Palinovčanu koji se čiste ruke i mirne savjesti prihvatio ovog teškog zahvata. Vrijednost zahvata stajala je 169.400 kuna uz njegovu donaciju 15000 kuna.

Ne smijem a da ne zaboravim i svoje suradnike koji su mi pomagali u svemu tome, Crkvenom odboru, zvonarima ovoga mjesta koji održavaju ovu kapelu.

Velika hvala i domaćim ženama koje su se potrudile pri unutrašnjem uređenju, šivanju i ostalim pojedinostima koje može učiniti samo vrijedna ženska ruka. Velika hvala i našem Crkvenom zboru na čelu sa kantorima Vladom Sinkovićem i Nenadom Glavakom koji su rado prihvatili da svojom pjesmom uzveličaju ovaj današnji dan. Još jedanput Hvala Svima i onima koje sam možda zaboravio neka Dobri Bog sve naš nagradi darima Nebeskima.

SVETI ROK (1295.-1327.)

Rok je rođen g. 1295. u Montpellieru, čudesno lijepom i starodrevnom gradu u južnoj Francuskoj, koji posjeduje jedno od najstarijih europskih sveučilišta, staru katedralu, muzej, galerije slika i biblioteke. Otac mu je bio grof, a njegovi su se pređi borili za oslobođenje Svete zemlje. Prema najstarijem Rokovu životopisu, koji je vrijedan povjerenja, roditelji su ga od Boga izmolili učinivši zavjet. Dulje su vremena bili bez poroda, a tako su željeli djecu. Molili su i zavjetovali se i Bog im je dao sina, koji će postati slavan svetac. On je još prije nego je navršio 20 godina ostao bez roditelja. Što je tada učinio? Prodao je sva svoja dobra, a novac podijelio siromasima te se kao siromašan hodočasnik uputio prema Rimu. Učinio je, dakle, ništa manje nego što Isus traži od svakoga tko želi biti savršen.

Rokov je kršćanski odgoj bio dubok, ušao je u njegovo srce, zahvatio ga i on se nije zadovoljavao površnošću, polovičnošću, već je velikodušno i nesebično darovao i žrtvovao sve. Na svome hodočašću u Rim Rok se zaustavio u Acquapendente gdje se dao na dvorenje okuženih bolesnika u bolnici, a učinio je s Božjom pomoću i nekoliko čudesnih ozdravljenja. Rok tu Isusovu zapovijed ljubavi prema bližnjemu shvaća i prakticira posve ozbiljno. Dvoriti okužene značilo je izložiti se stvarnoj opasnosti po vlastiti život. Koje onda čudo da je Bog njegov evanđeoski radikalizam potvrđivao i čudesima? Daljnja postaja Rokova hodočašća bila je Cesena, a onda Rim. Ondje se zadržao oko tri godine te se na povratku u domovinu zaustavio u Rim-

iniju, Novari i Piacenzi. Sva su ta mjesta njegova putovanja bila ispunjena djelima ljubavi prema bolesnicima i tako se svečevo hodočašće za Krista pretvorilo u hodočašće ljubavi. Rokova svetost bit će potvrđena još jednim dokazom: križem, patnjom. I bez toga ne može biti prave svetosti. Svetac je učenik i sljedbenik rassetoga Krista, zato mora biti dionik njegova kaleža, mora s njim piti čašu gorčine. U Piacenzi se Rok sam razbolio od kuge. Građani su ga zbog toga prognali iz svog grada i on se osjetio osamljen kao Krist na križu, ali nije očajavao. Sklonio se u jednu šumu i ondje hranio biljem, uzdajući se u Božju providnost. Neki životopisci spominju da mu je tada svaki dan dolazio jedan pas noseći mu komad kruha. Prizor su ovjekovječili toliki slikari.

Talijanski patricij Gottardo Pallastrelli, naišavši na bolesnog Roka u šumi, upusti se s njim u razgovor. Inače baš nije bio čovjek duboke vjere. Sveti je patnik učinio na njega izvanredan dojam. Pallastrelli se pod Rokovim utjecajem obratio, prihvatio ga, njegovao ga, dok Rok nije ozdravio. Zadobivši zdravlje, Rok se vratio u svoj zavičaj, ali njegovu trpljenju još nije bio kraj. Iscrpljen od teške bolesti, bio je posve izobličen tako da ga nisu mogli prepoznati. Uхватili su ga kao tobože sumnjiva tipa i špijuna te zatvorili. U zatvoru je proveo pet godina. Tada ga je još jedanput pohodila kuga. Svećeniku, koji mu je podijelio svete sakramente, otkrio je tko je. Preminuvši odano u Gospodinu 16. kolovoza 1327., bi od Gospodina odmah proslavljen raznim čudesnim znakovima. No Gospodin će svoga vjernog slugu proslaviti još i više jer će ga vjernici štovati kao malo kojeg sveca.

BLAŽENA DJEVICA MARIJA KRALJICA

Pio XII. je zaključio proslavu Marijanske godine 1954. uvođenjem blagdana Bl. Djevice Marije, Kraljice. Blagdan se slavio najprije 31. svibnja, a po novom se kalendaru slavi danas, na osminu Marijina uznesenja na nebo. Po svome uznesenju Marija je postala i kraljica

neba i zemlje. Nauk je o Marijinu dostojanstvu kraljice izložio Pio XII. u svojoj enciklici *Ad caeli Reginam*.

Naslov "kraljice" ide među one Marijine oznake što joj daje vjerničko razmišljanje, a još više pučka pobožnost. Marija se u pobožnosti ne naziva samo "kraljica", već i "gospodarica", "vojvotkinja", pa čak i "carica", u našem starom jeziku "cesarica". Da li je pridavanje Mariji takvih naslova teološki opravdano? - Jest, jer se ona kao Majka i službenica Gospodinova dostojnom pokazala takove časti. Njezino kraljevsko dostojanstvo proizlazi iz njezina bogomajčinskoga dostojanstva. No ako liturgija kaže "da Bogu služiti znači kraljevati", onda je Marija kao najodličnija Gospodinova službenica i iz toga razloga prava kraljica.

Zanimljivo je da je kršćanska pobožnost Marijin naslov kraljice često vezala uz pojam milosrđa, kako to svjedoči ona lijepa, u srednjem vijeku nastala molitva "Zdravo, Kraljice, Majko milosrđa"! Ona označuje vjeru u Marijinu dobrotu i spremnost da nas

grješnike pred Gospodinom zagovara, da nam od njega prosi oprostjenje i milost. Marija se kao kraljica sagiba nad našu ljudsku bijedu i pritječe joj u pomoć.

U Časoslovu naroda Božjega Crkva je na današnji dan u Službi čitanja stavila odlomak iz jedne od osam homilija blaženoga Amadeja, lozanskog biskupa. On je živio u prvoj polovini XII. stoljeća te sveto preminuo 27. kolovoza 1159. Prije nego je postao biskup u Lausannei, bio je redovnik cistercita u Clairvauxu, a zatim u Vivianu, gdje je stajao na čelu opatije Hautecombe. Papa Lucije II. imenovao ga je protiv njegove volje biskupom u Lausannei. Kao biskup dao se svim marom na apostolski posao obilazeći i najudaljenije predjele svoje biskupije. Veoma je nastojao i oko kršćanskoga odgoja mladeži, a ponajviše oko izgradnje pobožnoga i učenoga klera.

Kao vjerni učenik i sljedbenik sv. Bernarda bio je iskreno, žarko i odano pobožan prema Majci Božjoj, o čemu naročito svjedoči njegovih 8 homilija. Neka nam, dakle, on danas progovori o Mariji kao Kraljici svijeta i mira.

“Promotri kako je ispravnim uređenjem i prije uznesenja po svemu svijetu zasjalo divno Marijino ime i kako se posvuda o njoj raširio slavni glas i prije nego bijaše na nebo uzneseno njezino veličanstvo. Doličovalo je, naime, da Djevica Majka zbog časti svoga Djeteta najprije vlada na zemlji, a da onda uz slavu zadobije nebo. Dolično je bilo da se rasprostire u nižim stranama, da bi u svetoj punini ušla u nebesko: prenošena od Duha Gospodnjega iz krepsti u krepst, iz jasnoće u jasnoću.

Tako je već u tijelu imala predokus budućeg kraljevanja. A prispjevši neizrecivom uzvišenošću k Bogu, sada je bližnjima blagonaklona neiskazivom ljubavlju. Zato joj anđeli iskazivahu službu, zato je ljudi štovahu svojom odanošću. Njoj je pristupio Gabrijel s anđelima, a Ivan, radujući se što je njemu kao djevcu s križa bila povjerena majka Djevica, služio joj je s apostolima. Prvi su se veselili što vide kraljicu, a ovi drugi gospodaricu. Jedni pak i drugi bijahu joj poslušni blagim zanosom odanosti.

A ona, boraveći u najuzvišenijoj kuli krepsti i kao more puna božanskih darova, vjernom i ožednjelom puku u najvećem je izobilju izlivala bezdan milosti, kojom je sve nadvisila. Tijelu je, naime, pružala spasenje, a duši lijek, moćna da podigne iz tjelesne i duševne smrti. Tko je ikad od nje otišao bolestan, žalostan ili neupućen u nebeska otajstva? Tko se nije vratio kući veseo i radostan, jer je isprosio od Gospodineve majke Marije što je htio?

Obilujući tolikim dobrima, zaručnica, majka jedinog zaručnika, mila i najdraža u raskošima, vrelo razumnih vrtova, zdenac živih i oživljujućih voda koje snažno teku s božanskog Libana - ona je tim nebeskim pritjecanjem dovodila s brda Siona do okolnih izvanjskih naroda rijeke mira i tokove milosti. Kad je, dakle, njezin Bog i Sin, kralj kraljeva, doveo Djevicu djevica uz slavlje anđela, radost arkandela i klicanje neba, ispunjeno je proroštvo psalmiste, koji govori Gospodinu: Kraljica ti zdesna stade, u odjeći pozlaćenoj, zaodjenuta izvezenim ruhom.”

ŽIVOT JE LIJEP

M o ž d a
Bog želi da
sretnemo
nekoliko
pogrešnih
ljudi prije
nego sretnemo
onu
pravu oso-

bu, tako da kada ju napokon sretnemo budemo svijesni koliko moramo biti zahvalni na tome daru.

Kada se vrata sreće zatvore, otvore se druga, ali često tako dugo gledamo u zatvorena vrata, da ne primjećujemo ona koja su nam se otvorila.

Najbolja vrsta prijatelja je ona s kojima možemo sjediti cijelu večer, ne progovorivši ni riječi, a kada odlazimo, osjećamo se kao da je to bio najbolji razgovor u životu. Istina je da ne znamo što imamo dok to ne izgubimo, ali je istina i da ne znamo što nam nedostaje dok to ne nađemo. Dati nekome svu svoju ljubav ne znači i da će oni voljeti vas. Ne očekujte ljubav zauzvat, samo želite da im bude u srcu, ali ako ne bude, budite zadovoljni što je u vašem...

Potrebna je samo minuta da se zaljubite, sat da vam se netko sviđa, dan da nekoga zavolite, ali potreban je cijeli život da nekoga zaboravite.

Ne idite za izgledom; može nestati. Idite za onim što vas čini radosnim jer treba samo jedan osmijeh da uljepša loš dan.

U životu postoje trenuci kada vam netko toliko nedostaje, da ga poželite izvaditi iz svojih snova i zagrliti u stvarnosti.

Sanjajte što želite sanjati, idite kamo želite ići i budite što želite biti, jer kratko je vrijeme i samo jedna prilika da učinite sve ono što želite učiniti. Imajte dovoljno sreće da budete nježni, dovoljno izazova da budete jaki, dovoljno tuge da budete suosjećajni, i dovoljno nade da budete sretni.

Uvijek se stavite na tuđe mjesto - ako se ne osjećate dobro, vjerojatno se ni ta osoba ne osjeća dobro. Najsretniji ljudi nisu oni koji imaju ono što je najbolje, već oni koji najbolje iskoriste ono što imaju. Sreća postoji za one koji plaču, one koji su povrijeđeni, one koji traže i one koji se trude, jer samo oni znaju cijeniti ljude koji dotaknu njihov život. Ljubav započinje osmijehom, raste poljupcima i završava suzom.

Svaka budućnost se gradi na prošlosti: ne možete uspijeti u životu ako si ne oprostite pogreške i ne zaboravite slomljeno srce.

Kada ste se rodili - plakali ste, a svi oko vas su se smiješili: živite tako da kad umrete vi budete nasmiješeni, a da svi oko vas plaču.

PRVA SVETA PRIČEST

SVETA POTVRDA

Stvari, gotovo uvijek, nisu onakve kakve izgledaju.

Dva putujuća anđela zaustave se kod jedne bogate obitelji, da bi prenoćili. Obitelj je bila drska i nije ispunila molbu, da im dozvole prespavati u gostinjskoj sobi. Umjesto toga poslali

su ih u jednu malu prostoriju i hladan podrum. Kada su napravili ležajeve stariji anđeo primijeti rupu u zidu i popravi je. Mlađi anđeo ga upita, zbog čega im je popravio rupu? Na to stariji odgovori:

“Stvari, gotovo uvijek, nisu onakve kakve izgledaju.”

Sljedeće večeri stigoše do jedne veoma siromašne obitelji. Ljubazni domaćin i njegova žena posluže im večeru i zamoliše ih da

prespavaju u njihovom krevetu kako bi se zaista dobro odmorili. Kad se anđeli probudiše sljedećeg jutra, našli su domaćina i njegovu suprugu u suzama. Njihova jedina krava, njihovo jedino blago, ležala je mrtva u dvorištu.

Anđeli nastaviše svoj put. Najednom mlađi anđeo veoma bijesno prigovori starijem, kako je tako nešto

mogao dozvoliti. Prvi domaćin je imao sve, pa čak si mu i rupu na podrumskom zidu popravio. Drugi domaćin, koji gotovo nema ništa i usprkos tome nas je veoma ljubazno ugostio, pa

čak nam je ustupio svoju postelju, dozvolio si da njemu uginu jedina krava. Stariji anđeo mu odgovori:

“Stvari, gotovo uvijek, nisu onakve kakve izgledaju.”

Kada smo bili u hladnom podrumu, opazio sam da su unutar one rupe

krije davno zakopano blago i popravio sam rupu, jer je domaćin veoma pohlepan i to blago bi ga učinilo još gorim. Prošle noći dok smo spavali u domaćinovom krevetu, došao je anđeo

smrti po njegovu ženu i zamolio sam ga da uzme kravu umjesto žene. Tako, da stvari gotovo uvijek, nisu onakve kakve izgledaju.

Dogodi se, da stvari krenu onim putem koji nama izgleda loš, međutim, sve što je potrebno u takvim trenucima je vjerovati da je sve to u našu korist.

VRIJEME JE...

VRIJEME JE:
presporo za one koji čekaju...

VRIJEME JE:
prebrzo za one koji se boje...

VRIJEME JE:
predugo za one koji

VRIJEME JE:
prekratko za one koji se raduju...

**ALI ZA ONE KOJI SE VOLE
VRIJEME JE VJEČNOST**

Mi smo trojica, vi ste trojica

Kad se njegov brod na dan zaustavio na dalekom otoku, biskup je odlučio dobro iskoristiti vrijeme koliko je god to bilo moguće. Šetao je morskom obalom i došao je do tri ribara koji su krpali mreže. U površnom engleskom jeziku rastumačili su mu da su otočani prije nekoliko stoljeća postali kršćani. “ Mi kršćani ! “, rekli su ponosno pokazujući jedan na drugoga.

Biskup je bio pod dubokim dojmom. Znaju li molitvu Gospodnju? Nikad nisu čuli za nju. Biskup je bio užasnut.

“ Što onda govorite kad se molite? “

“ Podignemo oči k nebu. Molimo: Mi smo trojica, vi ste trojica, smilujte nam se. “ Biskup se zgrozio nad primitivnom i heretičnom molitvom. Proveo je s njima cijeli dan učeći ih molitvu Gospodnju. Ribari su bili slabi učenici, ali su se zbiljski trudili, i prije nego li je idućeg dana biskup otplovio, bio je zadovoljan čuvši ih kako besprijeekorno izgovaraju molitvenu formulu.

Nekoliko mjeseci poslije biskup je opet plovio između tih otoka. I dok je šetao palubom moleći večernju molitvu, sa zadovoljstvom se prisjetio trojice ribara na onom dalekom otoku koji sada znaju moliti

zahvaljujući njegovu strpljivom naporu.

Iznenada na istoku opazi svijetlu točku koja se približavala brodu. Gledajući u čudu, opazi tri prilike kako hodaju po vodi. Kapetan zaustavi brod, a svi se putnici nagnuše na ogradu da vide taj neobični prizor. Bili su to, naravno, biskupovi ribari. “ Biskupe ! “, uskliknuše, “ čuli smo da tvoj brod prolazi mimo i brzo, brzo smo došli susresti tebe. “

“ Što želite? “ upitao je biskup pun straha.

“ Biskupe, “ rekli su, “ tako, jako nam je žao. Zaboravili smo lijepu molitvu. Mi kažemo: Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje, dođi kraljevstvo tvoje ... što onda slijedi, zaboravili smo.

Nauči nas opet tu molitvu “.

Biskup je bio poražen. Odgovorio im je: “ Vratite se kući dragi prijatelji, i kad molite, recite: Mi smo trojica, vi ste trojica, smilujte nam se! “

**50 godina vjernosti u bračnom životu i 33 godine vjernosti
zvonarskom pozivu**

Andelko i Terezija Matošić
iz Hodošana
09. 05. 1954. - 09. 05. 2004.

Mladi u Šibeniku

Zaveslaj na pučinu, geslo je ovogodišnjeg susreta hrvatske katoličke mladeži, koji se održao 24. i 25. travnja ove godine u Šibeniku, u organizaciji Hrvatske biskupske konferencije (HBK).

Susreti hrvatske katoličke mladeži održavaju se po uzoru na svjetske susrete mladih (svake druge ili treće godine u drugom gradu, odnosno državi) i Dan mladih (koji se održava svake godine na Cvjetnicu u Rimu). Cilj im je upoznavanje, povezivanje i druženje mladih iz raznih krajeva naše domovine, pojašnjava don Krešimir Mateša, jedan od odgovornih u pripremi susreta u Šibeniku.

Središnji događaj susreta hrvatske katoličke mladeži bilo je misno slavlje koje se slavilo u subotu 24. travnja u gradskoj luci, na gatu Vrulje, s početkom u 17 sati. Predvodio je sam kardinal msgr. Josip Bozanić, u zajedništvu s našim biskupima i svećenicima, te apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj.

Katoličku mladež Hrvatske pozdravio je u ime domaćina biskup Ante Ivas prvog dana susreta, dok je nedjeljno druženje mladih proteklo u susretima po župama šibenske biskupije, uz svetu misu i program "Mladi za mlade". Svi sudionici susreta na dar su dobili mala vesla, kao uspomenu na zajednički susret, i kao poticaj da naši mladi na poseban način čuju, dožive i

poslušaju Njegovu riječ: "Zaveslaj na pučinu!", pojašnjava don Mateša.

Logo susreta je križ koji izranja iz mora kao putokaz mladima na nemirnom moru života, a napravila ga je Ivana Biluš iz Vodica. Napravljen je i priručnik s katehezama za rad s mladima u pripremi za susret u Šibeniku. U šibenskoj biskupiji mladi su se za susret pripremali i kroz školu animatora u organizaciji Ureda za mlade HBK i hrvatskih salezijanaca.

Na tom susretu prisustvovali su i mladi Varaždinske biskupije. Tu spadamo i mi, "mladi župe Sveti Juraj u Trnju". Od naše mladeži, na susretu u Šibeniku prisustvovali su: Igor Ivković, Jurica Kos, Tomislav Mihac, Martin Kolarić, a predvodio ih je animator Predrag Brezničar.

SREDNJOEUROPSKI KATOLIČKI DAN U MARIAZELLU

Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav, ni kuša ni snijeg nisu nas omeli da vatru iz naših gorućih srca podijelimo s tisućama mladih u Mariazellu

U Mariazellu se od 21. do 23. svibnja održala proslava SEKD-a (srednjoeuropskog katoli

kog dana) pod geslom «Kristnada Europe». Okupilo se oko 100.000 hodočasnika iz Slovačke, Češke, Mađarske, Poljske, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Austrije i Slovenije da se u tom Marijanskom svetištu iz 12.

upoznaju i bolje razumiju. Tijekom tih triju dana održane su bile mnoge radionice u kojima su mladi iskazivali svoju kreativnost.

Na centralnom euharistijskom slavlju misu je predvodio posebni Papin izaslanik, a sudjelovalo je više od 1200 svećenika. Također bili su i predstavnici svjetovne vlasti iz mnogih zemalja Europe i mnogih organizacija. Hrvatsku

Živimo u doba velikih odluka, premda toga svi nisu svjesni. Zato mi biskupi molimo sve kršćane koji su povjereni našoj pastirskoj službi: Ne ostajte na rubu puta u zajedničku budućnost! Pođite s drugima, s njima razmišljajte, razgovarajte, s njima radite, zauzimajte se za savezništva sa svim ljudima dobre volje! Svatko od vas može pritom dati nešto dragocjenoga. Uvjereni smo da nova, (još) bolja Europa ne može biti izgrađena bez kršćana ili protiv njih, bez Krista ili protiv njega.

stoljeća očituju kao katolici-međusobno se

Na slici ispred glavnog oltara: Tomislav Mihac, Hrvoje Barić, Igor Ivković

je predstavljao predsjednik Vlade Ivo Sanader i ministar kulture Božo Biškupi.

Po hladnom i kišovitom, a na kraju i snježnom vremenu hodočasnici su spavali u vrećama pod šatorom, a hrane i pića dijelilo se u neograničenim količinama.

Zahvaljujući našem ocu biskupu boravak u Mariazellu za pedesetak mladih iz Varaždinske biskupije bio je potpuno besplatan. Iz naše župe u Mariazellu boravili su Hrvoje Barić, Tomislav Mihac i Igor Ivković.

MODRAVE 2004

«Studenski katolički centar Palma» (SKAC) u suradnji s Uredom za mlade HBK i pod pokroviteljstvom Šibenske biskupije ovoga je ljeta drugu godinu za redom provodio projekt «Modrave» u razdo-

blju od 27. lipnja do 29. kolovoza. Prema već utvrđenom rasporedu, u trajanju od 7 dana, u tom se razdoblju izmijenilo 9 skupina od osamdesetak osoba, koje čine učenici, studenti i mladi intelektualci iz svih krajeva naše domovine, ali i inozemstva. Svi sudionici kampa boravili su u šatorima podignutim uz morsku obalu na rtu Ovanj, na Modravama nasuprot Murteru, koje je vlasništvo Šibenske biskupije. Privlačnost takve vrste kampiranja leži, po mišljenju većine sudionika, u uspjeljoj ravnoteži četiriju osnovnih elemenata-okosnica života u kampu: rad, zabava, duhovni program te odmor. Izolacija od civilizacije

Daj ruku, dodaj kamen, sagradi crkvu

(jedini dokaz civilizacije su higijenski sadržaji) i ljudske svakodnevice pobuđuje interes za svijet prirode oko nas. Mladi sudionici od 16 do 35 godina Modrave su dolazili iz svih krajeva Hrvatske,

Bosne i Hercegovine, a kamp su posjetili mladi iz Slovenije i Makedonije. Program i život u kampu u potpunosti su vodili animatori koji su za tu zahtjevnu ulogu bili specijalno pripremani. U svakoj grupi u kampu bili su svećenici

koji su vodili svete mise i ispovijedali, te liječnik ili netko od starijih studenata medicine. Iz našeg dekanata organiziran je bio autobus kojeg su napunili mladi iz župe Prelog, župe Goričan, župe Kotoriba, a iz naše župe već tradicionalno na Modravama boravili su Jurica Kos, Igor Ivković, te Martin Kolarić, Predrag Brzničar, Tomislav Mihac i Hrvoje Barić.

Statistike

KRŠTENI (od 10. travnja 2004)

Helena Mučić(Donji Hrašćan)
 Dominik Branilović(Donji Hrašćan)
 Nikol Vidović(Hodošan)
 Marko Bukal(Donji Hrašćan)
 Korina Čavlek(Sveti Juraj u Trnju)
 Luka Kontrec(Sveti Juraj u Trnju)
 Lorena i Petra Habola(Prelog)
 Mateo Stjepan Borović(Donji Pustakovec)
 Kristina Pavlic(Čehovec)
 Filip Terglav(Hodošan)
 Roko Zrna(Donji Hrašćan)
 Vanja Ivković-Orehovec(Hodošan)
 Luka Kolarić(Donji Hrašćan)
 Elena Kuhanec(Donji Hrašćan)
 Antonio Andročec(Čehovec)
 Ivan Markač(Hodošan)
 Patrik Zrna(Sveti Juraj u Trnju)
 Luka Pavlic(Donji Hrašćan)
 Ivana Vlašić(Hodošan)
 Luka Horvat(Palinovec)
 Lea i Anja Goričanec(Turčišće)
 Zdenka Juras(Palinovec)
 Arijana Strnišćak(Čehovec)
 Antonio Šušak(Donji Hrašćan)
 Laura Kuhanec(Hodošan)
 Andrija Borović(Donji Pustakovec)
 Robert Kontrec(Čehovec)
 Slavica Šimunov(Sveti Juraj u Trnju)
 Vanja, Dario i Neven Žvorc(Prelog)

VJENČANI (od 24. travnja 2004)

Goran Strahija i Martina Vadjla
 Marko Vlahek i Karolina Šolja
 Miroslav Jandrašec i Željka Matić
 Mario Tomašek i Melita Vagaj
 Kristijan Kontrec i Ivana Kolar
 Srećko Kovač i Ivana Zrna
 Mario Serc i Andreja Rodi

Ivica Vidović i Marija Rodi
Gorazd Terglav i Andrijana Ružić
Neven Horvat i Vlatka Marcuš
Ivan Herman i Maja Jurčan
Tomislav Ovčar i Mojca Vuk
Borivoj Horvat i Valentina Janković
Ljubomir Krznar i Petra Kuhanec
Božidar Žvorc i Irena Mustak
Dragutin Brezničar i Ana Belec

UMRLI (Od 5.travnja)

Rudolf Tizaj(Čehovec)
Marija Kupec(Čehovec)
Branko Jurčec(Turčišće)
Pavao Purić(Hodošan-Čakovec)
Cecilija Krznar(Hodošan)
Josip Zelenić(Hodošan)
Eva Čanadi(Turčišće)
Magdalena Vidović(Hodošan)
Blaž Budimir(Palinovec)
Andrija Purić(Hodošan)
Jelena Loparić(Hodošan)
Stjepan Kostrbanj(Donji Pustakovec)
Roza Kukec (Hodošan)
Roza Hrzić(Hodošan)
Marko Kolarić(Donji Hrašćan)
Ivan Lisjak(Čehovec)
Leonard Kolarić(Donji Hrašćan)
Ivan Tomašić(Palinovec)
Stjepan Vadlja(Hodošan)
Nikola Kolarić(Donji Hrašćan)
Katarina Koler(Turčišće)
Viktorija Meglič(Donji Pustakovec)
Marija Strnišćak(Čehovec)
Elizabeta Blagus(Hodošan)
Milka Glad(Hodošan)
Antun Premuš(Turčišće)
Mijo Švenda(Sveti Juraj u Trnju)
Jakob Višnjic(Hodošan)
Rozalija Blagus(Hodošan)
Klara Mesarek(Čakovec-Dom)

Noa modernog doba

Gospodin Bog govori Noi

Za jednu godinu, poslat ću veliku kišu i voda će pokriti zemlju i uništiti sve živo na zemlji. Tražim od tebe da spasiš pravedne ljude i po jedan par od svega živog. Zbog toga, naređujem ti da sagradiš arku. Prelomi se grom i Bog dade Noi planove za arku. Uplašeni Noa uze planove i odlučio napraviti arku. "Zapamti", reče Bog. Imaš točno godinu dana da je dovršiš! Točno godinu dana kasnije, nebo potamni, more uzburka, a Bog primijeti da Noa sjedi ispred kuće i plaće. "Noa, a gdje je arka?" - upita Bog. "Oprosti mi Bože. Pokušao sam je napraviti, ali sam imao velikih problema. Prvo sam morao nabaviti građevinsku dozvolu pa onda tvoji nacrti za arku nisu bili po zakonu, pa sam ih morao odnijeti projektantu za preinaku. Onda sam se morao prepirati s protupožarnom službom treba li arka imati protupožarni sustav ili ne. Onda me susjed tužio da ako

je budem gradio u svome dvorištu zaklonit ću mu sunce, pa sam morao zakupiti zemljište za gradnju i pribaviti komunalnu dozvolu za izgradnju na toj lokaciji. Onda je nastao problem s drvetom. Nikako da ga nabavim dovoljno jer društvo za zaštitu šumskih životinja misli da ću ugroziti njihova stanovišta. Jedva sam ih uvjerio da mi drvo treba da ih spasim. Stolari i tesari su formirali sindikat i počeli štrajkati, pa sad zapošljam 10 tesara i 6 stolara, pa sam morao otvoriti poduzeće. Kad sam ipak počeo sa radovima počeo sam skupljati

i životinje, kad ono eto tužbe od društva za zaštitu životinja. Tuže me zbog diskriminacije jer sam od svake vrste uzimao samo po jedan par. Onda sam dobio dopis ministarstva poljoprivrede neka napišem studiju o utjecaju potopa na poljoprivredu. Nisam ga još dovršio jer mi ga već sedmi put šalju na doradu. Poslije toga javila se vojska tražeći planove potopa, poslao sam im globus pa završio na 3 mjeseca u zatvoru zbog ismijavanja državnih organa. Trenutno pokušavam riješiti tužbu koju su podigli tajkuni zbog nemogućnosti da se ukrcaju na arku. Nekima se ne sviđa što nisi na njihovoj platnoj listi pa kažu da im kažeš svoju cijenu.

Porezna uprava mi je danas blokirala svoje račune zbog kašnjenja uplate poreza. Kako vele - gradim arku za bijeg iz države i da ne želim utajiti porez. Upravo sam dobio dopis za

plaćanje pristojbe za arku uz obrazloženje da ju moram registrirati kao objekt za rekreaciju inače će mi ukinut dozvolu za gradnju."

"Oprosti mi Bože na drskosti, a ne bi li ipak mogao odgoditi potop za kojih 5 - 6 god. Ili možda odustat od uništenja?"

Kad najednom more se umiri, nebo se razvedri i pojavi se duga. Noa upita - Znači li duga na nebo da ipak nećeš uništiti zemlju? Bog odgovori - "Ne, političari su je već uništili !!!"

Napisao: Farnik z Belice

